

تاریخ ہرودوت

جلد دوم

ترجمہ
مرتضی ٹاقب فر

اتشارات اسایم
۵۴۳-۳

فهرست مطالب

۵۹۷	کتاب پنجم: ترپسی خوره
۵۹۹	داریوش علیه اروبا
۵۹۹	فرمانبرداری پرینتی‌ها
۶۰۰	تراکیه: اقوام و آداب و عادات
۶۰۳	فرمانبرداری پئونی‌ها [پایونی‌ها]
۶۰۵	هیئت ایرانی در مقدونیه
۶۰۸	احضار هیستیاپوس
۶۱۰	فتوحات اوتانس
۶۱۰	شورش ایونیه
۶۱۰	واقع ناکسوس و میلتوس
۶۱۴	شورش آریستاگوراس
۶۱۶	آریستاگوراس در اسپارت
۶۲۴	آریستاگوراس در آتن
۶۴۹	لشکرکشی علیه سارد
۶۵۱	گسترش شورش
۶۵۲	خشم داریوش
۶۵۳	شکست شورش
۶۵۶	نبردهای سرداران پارسی در آسیای صغیر
۶۵۸	پایان کار آریستاگوراس
۶۵۹	پی‌نوشت

۷۳۵	میلیتیادس
۷۴۰	پی‌نوشت
۷۵۱	کتاب هفتم: پولومنیا
۷۵۳	در سوی ایرانیان
۷۵۴	خشاپارشا مصمم به حمله
۷۶۶	تدارکات
۷۶۷	کanal آتوس
۷۶۹	ارتش به سارد می‌رسد
۷۷۲	پل‌ها بر تنگه
۷۷۴	ارتش به هلسپونت می‌رسد
۷۸۱	گذر از هلسپونت
۷۸۳	شمارش افراد ارتش
۷۹۱	سپاه جاویدان
۷۹۱	سواره نظام
۷۹۲	شمارش ناوگان
۷۹۷	خشاپارشا و دمارatos
۷۹۹	ارتش در حال حرکت از دوریسکوس به ترما
۸۰۴	میزانان شاه
۸۰۹	در سوی یونانیان
۸۰۹	ملل و اقوام
۸۰۹	پیکهای داریوش
۸۱۲	آتن
۸۱۶	تمیستوکلس
۸۱۷	اقدامات یونانیان

۶۷۵	کتاب ششم: اراطون
	پایان شورش ایونیه
	هیستیایوس در ایونیه
۶۷۷	تسخیر میلتوس
۶۷۷	در ساموس
۶۷۸	مرگ هیستیایوس
۶۸۵	فرمانبرداری جزایر
۶۸۷	فرمانبرداری هلسپونت
۶۸۹	میلیتیادس در خرسونس
۶۸۹	سازماندهی مجدد ایونیه
۶۹۰	داریوش علیه یونان
۶۹۳	لشکرکشی یکم
۶۹۴	شکست مردونیه
۶۹۴	تاسوس
۶۹۴	اتمام حجت داریوش با یونان
۶۹۵	آیگینا
۶۹۶	در اسپارت: کلئومنس علیه دمارatos
۶۹۷	شاهان اسپارت
۶۹۷	برکناری دمارatos
۶۹۹	مرگ کلئومنس
۷۰۲	آتن علیه آیگینا
۷۰۸	لشکرکشی دوم
۷۱۳	ناکسوس، دلوس
۷۱۷	ماراتون
۷۱۸	درباره آلکمنوئیدها
۷۲۱	
۷۳۰	

۹۱۳	در سلامیس: مداخله تمیستوکلیس
۹۱۸	ایرانیان در سلامیس
۹۲۰	پلوپونزی‌ها ایستموس را محکم می‌کنند
۹۲۱	در سلامیس: نیرنگ تمیستوکلیس
۹۲۴	مداخله آریستید
۹۲۵	پیکار
۹۲۲	پس از نبرد: تصمیم خشایارشا
۹۳۴	توصیه مردونیه
۹۳۵	توصیه آرتیمیس
۹۳۶	هرموتیموس خواجه
۹۳۸	تصمیم‌های یونانیان
۹۴۱	عقبنشینی خشایارشا
۹۴۵	در یونان: غنایم و پاداش‌ها
۹۴۷	ایرانیان در یونان می‌مانند
۹۴۹	تدارکات بهار ۴۷۹
۹۵۰	رایزنی مردونیه با هاتفان
۹۵۲	تلاش‌های الکساندر مقدونی در آتن
۹۵۲	خاستگاه شاهان مقدونیه
۹۵۴	خودداری آتن
۹۵۷	پی‌نوشت
۹۷۵	کتاب نهم: کالیوپه
۹۷۷	در یونان: نبرد پلاته
۹۷۷	مردونیه آتن را می‌گیرد
۹۷۸	درخواست آتن از اسپارت
۹۸۲	مردونیه در بئوسی

۸۱۸	در آرگوس
۸۲۱	در سیسیل: جلون [گلون]
۸۲۹	در کورکورا [کورسیر]
۸۲۹	در کرت
۸۳۱	در تسالی
۸۳۲	گزینش مواضع
۸۳۵	عملیات نظامی
۸۳۵	در دریا
۸۳۶	نیروهای ایران در آرتیمیسیون
۸۳۸	توفان
۸۴۲	در خشکی: ترمومیل
۸۴۴	نیروهای یونان
۸۴۵	لئونیداس
۸۶۱	پی‌نوشت
۸۸۹	کتاب هشتم: او رانیا
۸۹۱	شکست ایرانیان
۸۹۱	در دریا: نبرد آرتیمیسیون
۸۹۸	عقبنشینی ناوگان یونان
۹۰۰	در خشکی: ایرانیان در مرکز یونان
۹۰۲	تسالی‌ها علیه فوکه‌ای‌ها
۹۰۴	ایرانیان در دوریس، فوکیس [فوکید] و بئوسی
۹۰۵	معجزه در دلفی
۹۰۷	در دریا: یونانیان در سلامیس
۹۱۱	تصرف آتن

رسیدن نیروهای یونانی.....	۹۸۵
اولین ضربات.....	۹۸۵
موقعیت یونانیان در پلاته	۹۸۸
نیروهای یونانی.....	۹۹۰
نیروهای ایرانی.....	۹۹۲
پیشگویی‌ها و قربانی‌ها.....	۹۹۳
روز یازدهم.....	۹۹۷
روز دوازدهم.....	۱۰۰۰
روز سیزدهم.....	۱۰۰۴
نبرد پلاته	۱۰۰۵
پس از نبرد.....	۱۰۱۴
محاصره تبس.....	۱۰۱۹
عقب‌نشینی آرتا باز.....	۱۰۲۰
در آسیا: نبرد موکاله.....	۱۰۲۰
در سارد: عشق خشایارشا.....	۱۰۳۰
تسخیر سستوس.....	۱۰۳۳
خودکوروش	۱۰۳۶
پی‌نوشت	۱۰۳۶
پیوست‌ها	۱۰۵۱
جدول زمانی و قایع	۱۰۵۳
کتابنامه	۱۰۵۹
اوزان و مقادیر	۱۰۶۳
فهرست اعلام	۱۰۶۵

کتاب پنجم

Terpsichore / ترپسی‌خوره
(اللهه رقص)

داریوش علیه اروپا

فرمانبرداری پریتی‌ها

[۱] ایرانیانی که داریوش به فرماندهی مگاباز^۱ در اروپا نهاده بود نخست پریتی‌های ساکن هلسپونت را که از پذیرش یوغ شاه خودداری می‌ورزیدند سرکوب کردند. این پریتی‌ها قبل‌نیز از پایونی‌ها^۲ به شدت ضربه خورده بودند. - [و داستان آن چنین است که] هاتف خدای پایونی‌های ساکن در کنار رود استرومَا [استرومون] آنان را برانگیخته بود که به پریتی‌ها حمله‌ور شوند. و گفته بود اگر پریتی‌های جبهه آراسته در برابر ایشان فریاد زدند و نام آنان را بر زبان آوردند باید به ایشان حمله کرد و در غیر این صورت نباید از جای خود تکان خورد، و پایونی‌ها از این هاتف اطاعت کردند. در آن موقع پریتی‌ها، در پی یک لاف و گزار مبارز طلبی، در مقابل شهر خود اردو زده و مبارزه‌ای سه‌گانه و تن به تن را میان، دو رزمnde، دو اسب و دو سگ ترتیب داده بودند. هواداران گروهی که در دو مبارزه اول پیروز شده بود از شدت شادی شروع به خواندن سرود «پیان» کردند^۳، ولی پیونی‌ها با شنیدن کلمه «پیان» چنین پنداشتند که پیشگویی تحقق یافته است و گمان می‌کنم اندیشیدند: «خوب، این همان چیزی است که هاتف گفته است و اکنون نوبت ماست که دست به کار شویم».

آنگاه به پریتی‌هایی که همچنان سرودشان را می‌خوانندن یورش بردن، چنان‌که جز چند تن کسی جان سالم به در نبرد.

[۲] چنین بود داستان نخستین شکستی که پریتی‌ها از پیونی‌ها خورده بودند. این بار نیز پریتی‌ها دلیرانه جنگیدند تا از آزادی خود دفاع کنند و شاید اگر سربازان مگاباز از لحاظ عددی از ایشان برتر نبودند پیروز نمی‌شدند. به هر حال مگاباز پس از شکست دادن پریتی‌ها سراسر تراکیه را درنوردید و یوغ شاه بزرگ را برگردان تمام

فهرست کتاب پنجم

داریوش علیه اروپا (۲۷-۱): توسط مگاباز، به تسلیم کشانده شدن پریتی‌ها، ۱-۲؛ تراکیه (اقوام و آداب و رسوم) ۳-۱۰؛ پیونی‌ها، ۱۶-۱۲ (دوپیونیایی، خواهر آنان و داریوش؛ ۱۲-۱۳؛ ساکنان خانه‌های روی آب ۱۶) هیئت نمایندگی پارس در مقدونیه: ناپدید شدن آنان، ۱۷-۲۲؛ هیستیائوس ملطی، پاداش گرفته از داریوش ۱۱، فراخوانده شده به شوش، ۲۳-۲۵. فتوحات اوتانس، ۲۶-۲۷.

شورش در ایونی (۱۲۶-۱۲۸): قصایای ناکسوس و میلتوس؛ شکست آریستاگوراس و مداخله ایران، ۲۸-۳۴؛ شورش آریستاگوراس، پیام هیستیائوس، ۳۵-۳۸؛ آریستاگوراس در اسپارت، ۳۹-۴۵ (تاریخ اسپارت: کلثومنس، ۳۹-۴۱؛ دوریوس در لیبی و سیسیل، ۴۲-۴۸؛ جاده شوش، ۴۹-۵۴؛ در آتن، ۵۵-۵۷) (تاریخ آتن: مرگ هیپارخوس، ۵۵-۵۷، اصالت فنیقیایی الفبای یونانی، ۵۸-۶۱؛ تبعید پادشاهان خودکامه [جباران]، نقش آنکه مداخلات اسپارت، ۶۲-۶۵؛ اصلاحات کلیستنس در آتن و جدّ اعلایش در سیکیون، ۶۶-۶۹؛ تبعید مائوری‌ها، دخالت اسپارت، ۷۰-۷۶؛ مبارزات آتنی‌ها با بنوی‌ها، خالکیدی‌ها، تبسی‌ها، آیگینا، ۷۷-۸۹)؛ اسپارت به متعددانش پیشنهاد می‌کند خودکامگان را دویاره در آتن بر سر کار آوردند؛ اعتراض سوکلیس کوریتی، تاریخ خودکامگان کورینت، ۹۰-۹۳؛ مبارزه آتن علیه موتیلن، ۹۴-۹۵. قطع رابطه آتن با پارس، ۹۶ و کمک به شورشیان، ۹۷؛ لشکرکشی به سارد، ۹۹-۱۰۲؛ گسترش شورش، ۱۰۳؛ خشم داریوش، ۱۰۵؛ هیستیائوس شوش را ترک می‌کند، ۱۰۶-۱۰۷. شکست شورش؛ قبرس مغلوب، ۱۰۸-۱۱۶؛ نبردهای سرداران پارس در آسیای صغیر، ۱۱۷-۱۲۳.

فرجام آریستاگوراس، ۱۲۴-۱۲۶.

خاک می‌سپارند، و بقیه همسران آن مرد باید زنده بمانند و ننگ زنده ماندن را تحمل کنند، زیرا بزرگترین رسوایی و بدنامی دامنگیرشان شده است.

[۶] آداب و عادات اقوام دیگر تراکیه چنین است: فرزندان خود را در خارج از سرزمین خود می‌فروشنند؛ به کارهای دختران خود هیچ کاری ندارند اما شدیداً مواطb رفتار زنان خود هستند و آنان را از پدرانشان به بهای گزاری خریده‌اند: خالکوبی^۵ را نشانه‌ای از اصالت و نداشتن خالکوبی را مایه فرمایگی می‌دانند؛ شریف‌ترین کارها ولگردی است و پست‌ترین کارها کشت و برز؛ ضمن این که جنگ و تاراج شریف‌ترین حرفه شمرده می‌شود. این بود، برجسته‌ترین آداب آنان.

[۷] یگانه خدایانی که می‌پرستند آرس، دیونیزوس [دیونیسوس] و آرتمیس‌اند. اما شاهانشان احترام خاصی برای هرمس^۶ قائل‌اند، فقط به نام او سوگند می‌خورند و مدعی‌اند که از تبار این خدا هستند.

[۸] مراسم تشییع و تدفین توانگران چنین است: مدت سه روز جنازه را نگه می‌دارند و پس از گریه و زاری مرسوم، حیوانات چندی را قربانی می‌کنند و جشن می‌گیرند و به خورد و نوش می‌پردازند. آنگاه جنازه یا خاکستر آن را به خاک می‌سپارند و برگورش خاک می‌ریزند و سپس مسابقات گوناگونی با جوايز ارزنده و گوناگون برگزار می‌کنند که مهمترین آنها جنگ تن به تن است. این بود مراسم خاکسپاری آنان.

[۹] درباره اقوام ساکن در نقاط دورتر به سوی باد شمال هیچ کس آگاهی چندانی ندارد؛ اما بی‌گمان در آن سوی ایستروس [دانوب] کویر بی‌پایانی وجود دارد. بنابر اطلاعاتی که من توانسته‌ام به دست بیاورم یگانه قوم ساکن در آن سوی ایستروس سیگون‌ها هستند که مانند مادها لباس می‌پوشند. می‌گویند بدن اسب‌های آنان به اندازه پنج انگشت سراسر پوشیده از پشم است که تاب تحمل یک سوارکار را

شهرها و همه اقوام این سرزمین افکند. داریوش فرمان داده بود که تراکیه باید فرو گشوده شود.

تراکیه: اقوام و آداب و عادات

[۳] جمعیت تراکیه پس از هندیان پرشماره‌ترین جمعیت در جهان است. اگر تراکیه‌ای‌ها یک رهبر داشتند و می‌توانستند با هم سازش داشته باشند قومی شکست‌ناپذیر و البته به گمان من نیرومندترین قوم جهان می‌شدند؛ اما این درست آن چیزی است که درمورد آنان ناممکن است و هرگز نیز پیش نخواهد آمد و از همین روست که بیچاره و زبون مانده‌اند. این قوم در هر منطقه نام متفاوتی دارد ولی، بجزگناها، ترائوس‌ها و قبایلی که بالای قبایل کرستون‌ها زندگی می‌کنند^۴، کم و بیش همگی آنان آداب و رسوم همانندی دارند.

[۴] پیش از این درباره خلق و خوی گتاه‌ها که می‌پنداشند زندگی جاودان دارند سخن گفتم. ترائوس‌ها در مجموع آداب و عادات بقیه تراکیه‌ای‌ها را دارند، اما رفتار آنان درباره تولد و مرگ چنین است: خانواده نوزاد دور او جمع می‌شوند و به خاطر تمام درد و رنج‌هایی که باید در این جهان تحمل کند بنای گریه و زاری را می‌گذارند و به ذکر مصائب آدمیزاد در این دنیا می‌پردازنند؛ اما مرده را در میان شادی و سرور و فضایی آکنده از خنده و شوخی به خاک می‌سپارند و می‌گویند از تحمل همه بدختی‌های این جهان آسوده شد.

[۵] آداب و رسوم تراکیه‌ای‌های بالای کرستون‌ها چنین است: هر مرد چند زن می‌گیرد؛ وقتی مردی می‌میرد، بگو مگو و رقابت شدیدی میان زنانش در پیش چشم دوستانش در می‌گیرد تا معلوم شود زن گرامی و سوگلی او چه کسی بوده است. آن گاه هر زنی که از این میدان رقابت پیروز بیرون آید، همه مردان و زنان حاضر زبان به ستایش او می‌گشایند، و آن گاه نزدیکترین خویشاوند مرد او جلو می‌آید، سر او را گوش تاگوش روی قبر شوهرش می‌برد و او را در کنار شوهر به